

21. May. 1845

FAKTA

Dato:

21. May. 1845

Sidetæl:

Dagbog D, side 30

Dagbogens placering:

Den Hirschsprungeske Samling

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 272-
273

TRANSSKRIFTION

Kallundborg 21 May 1845.

Jeg kom hertil med det glade Budskab: at de gamle Bedsteforældre¹ vare blevne Oldeforældre² – det var i Fredags og idag Onsdag fik vi Efterretning om: at baade Barnet og den unge Moder vare begge døde. Det var den Louise Lundbye, som trods mange smaae Misforstaaelser, dog har lagt for Dagen, at hun holdt af mig, som jeg ogsaa tør tro, at jeg var den af Svogrene som bedst forstod hende, eller lettest vidst at tilgive et Gemyt, der ved Sygelighed og en ulykkelig Barndom var blevet pirreligt. Hun var et Menneske med baade Aand og Kundskaber, og jeg kan tænke: at Carl maa føle hendes Død som et haardt Stød; men Emanuels hele Stilling finder jeg mere beklagelig.³

¹ Lundbyes morfar og mormor, Emanuel Bonnevie (1763-1846) og Anna Olava Bonnevie, f. Gundersen (1764-1847).

² Lundbyes ældste storebror, Christian "Carl" Lundbye og hans hustru, brødrenes kusine Louise Lundbye (1818-1845) var den 16. maj 1845 blevet forældre til en dreng.

³ Præcis hvad Lundbye her hentyder til, er uklart. Hans næstældste storebror, Emanuel A. Lundbye (1814-1903) havde været forlovet i et par år (se dagbogen, 28. december 1843), men blev først i 1848 gift med Emilie Riedewald (1819-1867). Det er derfor tænkeligt, at hans første forlovelse blev opløst, og at Lundbye har anset dette for et værre slag, end det broderen Carl oplevede.

Hallundborg 21 Maj 1844.

Jeg kom hertil med et glæde Bidskab: at de gamle Bidskopsforældre vare blivne Oldforældre - det var i Fredags og idag Onsdag fik vi Eftermiddags om: at baade Barnet og den unge Moder vare begge faldne. Det var den danske Kirke, som havde mange smaa Mennekeskædere, og har lagt for Dagene, at hun kaldt af mig, som jeg ogsaa tør tro, at jeg var den af Sjælene som helst først i hendes, eller til det sidste at tilgive et Gjemt, der ved Lykkelighed og en uheldig Barmsten var blevet pindslidt. Men var at Menneske med baade Aand og Bindskebet, og jeg kan tænke at Carl naar faldt hendes Død som et svært Stød; men Christens hele Stilling findes jeg mere beklagelig.

Kjøbenhavn 27 Maj 1845.

I Fredags Morgens 23 Maj kom Moder og jeg her tilbage, netop Linnæus Bognæs' Dødsdag. Jeg var een Dag i Valdeboe - Mandag den 26 gjorde jeg en Prædication til Skolen, hvor til jeg med mange Andre var indbudt af de tre unge Dames: Georgia, Meta og Susanne. - 27 Maj led jeg en Ofteren ind til Biskopstuen for at takke for Tønnen og Gæsternes Frøken Meta Grundtvig til hendes Fødselsdag. - 28 Maj gik jeg med Omsorg hen til Skolegaard for at se, om Fru Puggaard var ved, og gik hen til Puggaards, hvor jeg idag kom. - Jeg vilde taget denne Beg med mig naar Moder som Dagene, men dets er den for stor og dets indholder den Ting, som det kunde sees, naar jeg ikke har saa praktiske Gjæmmer, der for at stutte sig den her; naar jeg eller giver Optagelse i den, har vel meget frendt sig og jeg derved. Paa Mandag gik jeg ombord til Kiel.

Jeg kommer i Syndet og Lykkelig tilbage til det kjære Danmark!

1 Juni 1845.

Jeg kan ikke lægge Beggen hen indens jeg har optjent: at det samme Løbelik som gjordes ommevante Skoleen, og det er en lignende, hvorved ogsaa Tønnen med en flau Alde var tilstede. Det var i Fredags 30 Maj. Aldrig skal jeg glemme det Syn, at see Løbelik levede paa en Banker i Frederiksdales Hus ved Kjøbmandsgaarden. Alle de unge P. gik hen til den Beg kommande paa Mandag, der blev gængs det liden Lange, Pastor Grundtvig og Prof